

Want van die goeden was zij één
die goud in 't hart bewaren.
De wereld stapt er overheen,
maar God zal z' openbaren.

†

JUFFROU ANNA VAN WAMBEKE

heeft de oproep van de Heer beantwoord
gesterkt door de Heilige Zalving.

Schorisse, 11 januari 1899 - Nevele 5 april 1973

De dood van de rechtvaardige is geen dood ; zij
ontslapen zacht op aarde, om te ontwaken in de
hemel.

Tante Anna, zo noemden allen haar, geloofde in
Gods goedheid en daarom geloofde zij ook in de
goedheid van de mens.

Velen zullen dankbaar gedenken hoe zij altijd tot
dienst en hulp bereid was in blijde en droeve
dagen en hoe sterk zij met haar familie verbonden
leefde.

Van haar mag in waarheid worden gezegd : zij
heeft nooit, van wie ook, kwaad gesproken, zij
aanvaarde het ook niet van anderen, soms werd
haar laatste toevlucht : "Kom, wij zullen er voor
bidden".

Hiervan wil Tante zelf voor ons getuigen in het
gedicht van Van Houk dat zij als laatste af-
scheidsgroet voor haar familie heeft opgetekend:

En eens mijn levensreis ten eind gezworven
en uitgezongen eens mijn aardse lied...
wanneer of waar of hoe... ik weet het niet...
dan meldt men het u wel... zij is gestorven...

Denk even dan hoe 'k voor u heb gebeden,
hoe ik u gaf de bloei van mijn gemoed,
hoe ik om u in stilte heb geleden,
in donker leed, dat niemand heeft vermoed...

Begroet me vroom en innig met mijn name
voor 't simpel grafkruis dat het mijn werd...
vouw daar uw goede handen biddend samen
en berg in uw gebed uw ganse hart.

Om uw aanwezigheid en medeleven,
om uw gebed en genegenheid voor
onze geliefde overledene danken U
de families Van Wambeké en Roman.